

[Statsministeren.]

Forudsætninger at bygge paa, dengang Arbejdsløsheden viste sig vedholdende stor ved Foraarets Frembrud; vi ventede Forstaaelse i en Forhandling om under en eller anden Form at yde en Hjælp ogsaa til den Del af Arbejdsløsheden, der maatte holde sig Sommeren over. Her har vi, som sagt, oplevet en Skuffelse, thi da disse Forudsætninger blev fremholdt, var der, som bekendt — det ved det ærede Medlem Hr. Krag altsaa —, ikke andet end Afvisning over for vor Tale om Forudsætninger paa det Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Krag spurgte, om Regeringen arbejdede med Planer til Sanering af Landbruget. Det ærede Medlem ved særdeles vel, hvordan det forholder sig med denne Sag, nemlig at det i Sammenhæng med Forhandlingerne om den sidste Kriselovgivning fra Venstre blev foreslaaet, at man skulde enes om at nedsætte et Udvalg, og Venstre krævede, at dette Udvalg skulde have en vis bestemt Karakter, ikke være indfiltreret med de politiske Partier, og at man skulde ansætte den 1. September 1934 som det Tidspunkt, inden hvilket Undersøgelsen skulde være tilendebragt, en Undersøgelse, der, som det hed, skulde oplyse, hvorvidt en Sanering af Landbrugets Gældsforhold var mulig. Vi har denne Kommission arbejdende, hvilket ikke udelukker, at de Ministre, under hvem disse Spørgsmaal sorterer, ogsaa selvstændigt har dannet sig en Mening om det paagældende Forhold. For kort Tid siden meddelte jeg det ærede Medlem og de øvrige Partiers Repræsentanter, at jeg for nogen Tid siden havde anmodet Udvalget om at fremskynde Arbejdet. Ved en ny Konference har jeg yderligere anmodet Udvalget om, hvis det var muligt, at slutte Arbejdet inden den 1. Juni, og Udvalgets Formand har sagt, at han sikkert mente, dette var muligt. I Løbet af denne Maaned vil dette Arbejde med Undersøgelse og Forslagsstilling kunne ventes tilendebragt, og naar man har bedt Folk om at gøre et Arbejde, er det dog formentlig naturligt at afvente dette og derefter træffe Afgørelse om, hvorvidt det Grundlag, de har tilvejebragt, er det, man bør bygge paa.

Denne Oplysning med Hensyn til Gældssaneringsudvalget vil ogsaa være Svar til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som ligeledes beklagede sig over, at Sagen endnu ikke var fremmet. I øvrigt synes det mig at fremgaa af det ærede Medlem Hr. Krag's Bemærkninger, at Saneringskravet ligesom er vokset i de Maaneder, der er forløbet, siden Udvalget nedsattes.

Ved Nytaarstid, da vi talte om Udvalgets Sammensætning, og da Offentliggørelsen af Beslutningen fandt Sted, var der, som sagt, Tale om at undersøge, hvorvidt en Sanering var mulig. I det Forslag til Dagsorden, som det ærede Medlem i Dag har stillet, kræves der Lettelse i Renter, Afdrag og Skatter. Det er jo i hvert Fald en vis Vækst i Kravet om Sanering, som man saaledes kan konstatere. Men nu faar vi altsaa snart at se, paa hvilket Grundlag de udpegede juridiske, nationaløkonomiske og praktiske Folk mener, at denne Sag kan fremmes.

Jeg tror ikke, det ærede Medlem behøver at frygte, at Regeringen vil komme sidst; det ærede Medlem advarede os derimod. Jeg ved meget vel, som det ærede Medlem og senere det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har antydnet, at der er andre end de 4 Medlemmer i Udvalget, som tænker paa Spørgsmaalet, men det er efter min Mening kun godt; hvis der er andre end Udvalgets Medlemmer, der kan faa gode Tanker, er det fortræffeligt; det kan ingen have noget imod, og hvis det ærede Medlem Hr. Krag har et godt Forslag, synes jeg ogsaa, han skal lade Offentligheden blive bekendt med det, saaledes at ogsaa Udvalget eventuelt kan tage Hensyn til det; af Hensyn til Regeringen er der ingen Grund til at holde sig tilbage, vi skal nok alligevel komme med i rette Tid.

Efter at det ærede Medlem har læst, hvad jeg har sagt paa De samvirkende Fagforbunds Generalforsamling forleden — ogsaa for det ærede Medlem har denne Tale været nyttig —, mente han at have opdaget, at jeg nu var naaet til en bedre Erkendelse end i min Fortid — angaaende Landbrugets Forhold maa jeg formode, det var. Jeg tror nu ikke, der er sket nogen Forandring i den Henseende. Jeg har altid anerkendt Landbrugets Betydning og samfundsmæssige Værdi, derimod har jeg ikke altid anerkendt den Form og Tone, i hvilken Landmændene optraadte over for andre Mennesker i Samfundet. Jeg har nu i det, jeg har sagt om Tidens Udvikling, taget Hensyn til Tidens ændrede Vilkaar, saaledes som det maa være naturligt for den; der ikke vil stivne i Fortids Ræsonnementer, som ikke længere svarer til Tiden.

Jeg har taget Konsekvensen af den ændrede Verdensudvikling og har medvirket til Gennemførelse af de Foranstaltninger, som er forsvarlige, og har over for Arbejderne forsvaret den Række af Hjælpeforanstaltninger, der virkelig viser Samfundssind over for Landbruget, mere end Arbejderne har kunnet glæde sig ved at